

ភាគីនៅក្នុង

เนื้อหาวิชาพีชคณิตนามธรรม

ในวิชาพีชคณิตนามธรรม มีหัวข้อหลักอยู่ 3 หัวข้อที่เราจะต้องศึกษา คือ กลุ่ม (group), วง (ring), และ สนาม (field) โดยกลุ่มเป็นหัวข้อแรกที่เราเริ่มต้นศึกษาและต้องศึกษาอย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจแจ่มแจ้งลึกซึ้ง จนสามารถนำความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับกลุ่มนั้น ขยายแนวคิดไปสู่วงและสนามต่อไปได้

กลุ่มจะต้องมีองค์ประกอบหนึ่งคู่ คือ เชต (ซึ่งเป็นเซตไม่ว่าง) และ การดำเนินการทวิภาคบันเขตตันน์ โดยทั่วไปนิยมเขียนแทนเขตด้วยตัวอักษร G และเขียนแทนการดำเนินการทวิภาคบันเขต G ด้วย \circ ดังนั้นกลุ่มจึงถูกเขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ (G, \circ)

- แต่เพื่อความสะดวก ในบางครั้งเมื่อกล่าวถึงกลุ่ม เราอาจเขียนเพียงสั้น ๆ ว่า G เป็นกลุ่ม แทนการเขียนเต็ม ๆ ว่า (G, \circ) เป็นกลุ่ม

คุณสมบัติที่สำคัญของกลุ่มก็คือ

1. \circ มีคุณสมบัติเปลี่ยนกลุ่ม (associative) นั่นคือ

$$a \circ (b \circ c) = (a \circ b) \circ c \quad \text{ทุก } a, b, c \in G$$

2. มีสมาชิก e ใน G ซึ่ง

$$a \circ e = a = e \circ a \quad \text{ทุก } a \in G$$

ซึ่งเราเรียกสมาชิก e ตัวนี้ว่า “เอกลักษณ์” (identity) ของ G ภายใต้ \circ 。

3. สำหรับแต่ละสมาชิก a ใน G จะหาสมาชิก b ใน G ได้ ซึ่ง

$$a \circ b = e = b \circ a$$

เราเรียก b ว่า “ตัวผกผัน” (inverse) ของ a

เราจะพบว่า ในกลุ่ม G มีเอกลักษณ์เพียงตัวเดียวเท่านั้น และสมาชิกแต่ละตัวในกลุ่ม G ก็มีตัวผกผันเพียงตัวเดียวเช่นกัน

เราเรียกจำนวนของสมาชิกทั้งหมดในกลุ่ม G ว่า “ขนาด” (order) ของ G ถ้า G มีจำนวนสมาชิก n ตัว เราเรียก G ว่า “กลุ่มจำกัด” (finite group) แต่ถ้า G เป็นเซตอนันต์ เราเรียก G ว่า “กลุ่มอนันต์” (infinite group)

ถ้าเรานิ G เป็นกลุ่ม และ a เป็นสมาชิกในกลุ่ม G เรากล่าวว่า a มี “ขนาดจำกัด” (finite order) ถ้ามีจำนวนเต็มบวก m ซึ่ง $a^m = e$ และเรียกจำนวนเต็มบวก n ที่เล็กที่สุด ซึ่ง $a^n = e$ ว่า “ขนาด” ของ a

แต่ถ้าไม่มีจำนวนเต็มบวก m ใด ๆ เลยก็ซึ่ง $a^n = e$ เรากล่าวว่า a มี “ขนาดอนันต์” (infinite order)

หมายเหตุ a^n หมายถึง $a \circ a \circ \dots \circ a$ โดยมี a อยู่ m ตัว และ \circ เป็นการดำเนินการทวิภาคบน G

จากบทนิยามข้างต้น เราจะเห็นความแตกต่างระหว่าง “ขนาด” ของกลุ่ม และ “ขนาด” ของสมาชิกในกลุ่มได้ชัดเจน

ให้ H เป็นเซตย่อยของกลุ่ม G และ H มีคุณสมบัติปิดภายใต้การดำเนินการทวิภาคของ G ถ้า H เป็นกลุ่มภายใต้การดำเนินการดังกล่าวนี้ด้วยแล้ว เรากล่าวว่า H เป็น “กลุ่มย่อย” (subgroup) ของ G

ถ้า S เป็นเซตย่อยใด ๆ ของกลุ่ม G ให้ C เป็นเซตของกลุ่มย่อยทั้งหมดของ G ที่บรรจุ S และให้ $\langle S \rangle = \bigcap_{H \in C} H$ เราจะได้ว่า $\langle S \rangle$ เป็นกลุ่มย่อยที่เล็กที่สุดของ G ที่บรรจุ S ซึ่งจะเป็นได้อย่างเดียวเท่านั้น (unique) เราเรียก $\langle S \rangle$ นี้ว่า “กลุ่มย่อยของ G ซึ่งก่อกำเนิดโดย S ” (subgroup of G generated by S)

โดยอาศัยทฤษฎีบท เราอาจคำนวณหา $\langle S \rangle$ ได้ดังนี้

$$\langle S \rangle = \{ a_1^{r_1} a_2^{r_2} \dots a_m^{r_m} \mid a_i \in S \text{ และ } r_i \text{ เป็นจำนวนเต็มใด ๆ } \}$$

ถ้า S ประกอบด้วยสมาชิกเพียงตัวเดียวคือ a นั้นคือ $S = \{a\}$ เราจะเขียนแทน $\langle S \rangle$ ด้วย $\langle a \rangle$ และเรียก $\langle a \rangle$ ว่า “กลุ่มย่อยวัฏจักร” (cyclic subgroup) ของ S เราอาจคำนวณหา $\langle a \rangle$ ได้ในทำนองเดียวกันคือ

$$\langle a \rangle = \{ a^n \mid n \text{ เป็นจำนวนเต็มใด ๆ } \}$$

ถ้า G เป็นกลุ่ม และถ้ามี $a \in G$ ซึ่ง $\langle a \rangle = G$ แล้ว เราเรียก G ว่า “กลุ่มวัฏจักร” (cyclic group) และเรียก a ว่า “ตัวก่อกำเนิด” (generator) สำหรับ G

ถ้า $a \circ b = b \circ a$ ทุก ๆ $a, b \in G$ เราเรียกกลุ่ม G ว่า “กลุ่มอาบีเลียน” (abelian group)

ตัวอย่างของกลุ่มที่น่าสนใจ และเรามักพบบ่อย ๆ ได้แก่

1. กลุ่มของจำนวนเต็มภายใต้การบวก, $(\mathbb{Z}, +)$
2. กลุ่มของกลุ่มเศษตากค้าง模อดูโล n ภายใต้การบวกของกลุ่มเศษตากค้าง, $(\mathbb{Z}_n, +)$
3. กลุ่มของตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_n , ภายใต้การคูณของกลุ่มเศษตากค้าง, (U_n, \cdot)
4. กลุ่มสมมาตรภายใต้การประกอบ (composition), (S_n, \circ)

และ 5. กลุ่มที่เกิดจากผลคูณตรงของกลุ่มสองกลุ่มที่ได้กล่าวมาแล้ว

เราจะพบว่า $(\mathbb{Z}, +)$ เป็นกลุ่มอนันต์ ส่วน $(\mathbb{Z}_n, +)$, (U_n, \cdot) และ (S_n, \circ) เป็นกลุ่มจำกัด เมื่อพิจารณาคุณสมบัติสับที่ของการดำเนินการทั่วไป เราจะพบว่ากลุ่ม $(\mathbb{Z}, +)$, $(\mathbb{Z}_n, +)$ และ (U_n, \cdot) ต่างก็เป็นกลุ่มอาบีเลียนทั้งสิ้น ส่วนกลุ่ม (S_n, \circ) ไม่เป็นกลุ่มอาบีเลียน เมื่อ $n \geq 3$ นอกจากนี้เราพบว่าผลคูณตรงของกลุ่มสองกลุ่ม ซึ่งต่างก็เป็นกลุ่มอาบีเลียน จะยังคงเป็นกลุ่มอาบีเลียนด้วย

ในโปรแกรมช่วยสอนนี้ เราจะให้ความสนใจกลุ่มสี่กลุ่มที่ได้กล่าวถึงข้างต้น รวมทั้งผลคูณตรงของ \mathbb{Z}_m และ \mathbb{Z}_n หรือ U_m และ U_n หรือ \mathbb{Z}_m และ U_n เป็นต้น
ต่อไปนี้จะขอทบทวนรายละเอียดของแต่ละกลุ่มให้เข้าใจพอสั้นๆ ก่อนที่จะลงมือทำแบบฝึกหัดหรือทดสอบความรู้ต่อไป

1. กลุ่ม ($\mathbb{Z}, +$)

ถ้าให้ \mathbb{Z} แทนเซตของจำนวนเต็ม เราพบว่า \mathbb{Z} เป็นกลุ่มภายใต้การดำเนินการบวกปกติ โดยแต่ละสมาชิก a ใน \mathbb{Z} จะมี $-a$ เป็นตัวผกผัน $(\mathbb{Z}, +)$ เป็นกลุ่มที่เราคุ้นเคยมาตั้งแต่ชั้นประถมต้น เพียงแต่เราไม่ได้ทราบนักถึงคุณสมบัติของความเป็นกลุ่มของ \mathbb{Z} $(\mathbb{Z}, +)$ เป็นกลุ่มอนันต์และเป็นกลุ่มอาบีเลียน ยิ่งกว่านั้นเราจะพบว่า $(\mathbb{Z}, +)$ เป็นกลุ่มวัฏจักรด้วยโดยมีตัวก่อกำเนิด 2 ตัวคือ 1 และ -1

ในทฤษฎีจำนวน (number theory) เราจะศึกษาคุณสมบัติที่น่าสนใจต่างๆ บนเซต \mathbb{Z} หนึ่งในความรู้พื้นฐานที่เราศึกษาเกี่ยวกับจำนวนเต็มต่างๆ ใน \mathbb{Z} ก็คือ การหาตัวหารร่วมมาก (greatest common divisor) และการหาตัวคูณร่วมน้อย (least common multiple) ของจำนวนเต็ม 2 ตัวคือ a และ b ซึ่งเราเขียนย่อ ๆ เป็น ห.ร.ม. (a, b) และ ค.ร.น. (a, b) ตามลำดับ

การหา ห.ร.ม. (a, b) ทำได้โดยอาศัยขั้นตอนวิธีหาร (division algorithm) ซึ่งเราจะพบว่า เมื่อใช้กระบวนการหารย้อนกลับ เราจะสามารถเขียน ห.ร.ม. (a, b) ให้อยู่ในรูปการรวมเชิงเส้น (linear combination) ของ a และ b ได้ ในการพิสูจน์ทฤษฎีบทต่าง ๆ ทาง algebra เราจะพบว่าตัวหารร่วมมากและตัวคูณร่วมน้อยถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อช่วยในการพิสูจน์อยู่บ่อย ๆ

เนื่องจาก \mathbb{Z} เป็นกลุ่มวัฏจักร โดยทฤษฎีบทซึ่งกล่าวว่า “ทุกกลุ่มย่อยของกลุ่มวัฏจักรเป็นกลุ่มวัฏจักร” ดังนั้นกลุ่มย่อยทั้งหมดของ \mathbb{Z} จึงเขียนได้ในรูป $\langle a \rangle$ สำหรับบางจำนวนเต็ม a ซึ่งเรารู้ว่า $\langle a \rangle$ ได้ตั้งที่ได้ก่อตัวไว้แล้วคือ

$$\begin{aligned}\langle a \rangle &= \{ka \mid k \text{ เป็นจำนวนเต็มใด ๆ}\} \\ &= \{0, \pm a, \pm 2a, \pm 3a, \pm 4a, \dots\}\end{aligned}$$

ส่วนการคำนวณหากลุ่มย่อยของ \mathbb{Z} ที่ก่อกำเนิดโดยจำนวนเต็มตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เราอาจใช้ตัวหารร่วมมากมาช่วย ซึ่งจะทำให้สะดวกและรวดเร็วกว่าการคำนวณหาโดยใช้ทฤษฎีบทโดยตรงดังนี้

$$\langle a, b \rangle = \langle c \rangle$$

โดยที่ $c = \text{ห.ร.ม.}(a, b)$

เราอาจประยุกต์หลักการดังกล่าวนี้เพื่อใช้ในการหากลุ่มย่อย $\langle a, b, c \rangle$ ซึ่งก่อกำเนิดโดยจำนวนเต็ม 3 ตัวคือ a, b และ c ได้ต่อไป

2. กลุ่ม ($\mathbb{Z}_n, +$)

จากที่ได้ศึกษาวิชาพีชคณิตนามธรรมมาแล้ว พอบรร่วมกันนี้ ให้กำหนดจำนวนเต็มบวก n มาให้เราจะสามารถหากรากลุ่มเศษตกลังมอดูโล n (residue class modulo n) สำหรับจำนวนเต็ม k ได้ ได้เสมอ ซึ่งกลุ่มเศษตกลังดังกล่าวคือ

$$\bar{k} = \{k + ns \mid s \text{ เป็นจำนวนเต็มใดๆ}\}$$

ตัวอย่างเช่น เมื่อกำหนด $n = 6$

ถ้า $k = -2$ เราจะได้ $\bar{-2} = \{-2 + 6s \mid s \text{ เป็นจำนวนเต็มใดๆ}\}$
 $= \{\dots, -14, -8, -2, 4, 10, \dots\}$

ในทำนองเดียวกัน

ถ้า $k = -4$ เราจะได้ $\bar{-4} = \{\dots, -16, -10, -4, 2, 8, \dots\}$

ถ้า $k = 0$ เราจะได้ $\bar{0} = \{\dots, -12, -6, 0, 6, 12, \dots\}$

ถ้า $k = 2$ เราจะได้ $\bar{2} = \{\dots, -10, -4, 2, 8, 14, \dots\}$

ยิ่งกว่านั้น เรารู้ว่า สำหรับจำนวนเต็มบวก n ที่กำหนดให้ เราจะหากลุ่มเศษตกลังมอดูโล n ที่แตกต่างกันได้เพียง n กลุ่มเท่านั้นคือ

$$\bar{0}, \bar{1}, \bar{2}, \dots, \bar{n-1}$$

ถ้าเราให้ \mathbb{Z}_n แทนเซตของกลุ่มเศษตกลังเหล่านี้ นั่นคือ

$$\mathbb{Z}_n = \{\bar{0}, \bar{1}, \bar{2}, \dots, \bar{n-1}\}$$

เรารู้ว่า \mathbb{Z}_n มีคุณสมบัติเป็นกลุ่ม (group) ภายใต้การดำเนินการบวกของกลุ่มเศษตกลัง

ซึ่งการดำเนินการบวกดังกล่าวมีคุณสมบัติดังนี้

$$\bar{a} + \bar{b} = \bar{b} + \bar{a}$$

$$\bar{a} + (\bar{b} + \bar{c}) = (\bar{a} + \bar{b}) + \bar{c}$$

$$\bar{a} \cdot (\bar{b} + \bar{c}) = \bar{a} \cdot \bar{b} + \bar{a} \cdot \bar{c}$$

$$(\bar{a} + \bar{b}) \cdot \bar{c} = \bar{a} \cdot \bar{c} + \bar{b} \cdot \bar{c}$$

$$\bar{a} + \bar{0} = \bar{0} + \bar{a} = \bar{a}$$

$$\bar{a} + \bar{(-a)} = \bar{(-a)} + \bar{a} = \bar{0}$$

จากคุณสมบัติสองข้อสุดท้ายของการบวกของกลุ่มเศษตกค้าง ทำให้เราทราบว่า $\bar{0}$ เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม \mathbb{Z}_n ทุกค่า n และ $-\bar{a}$ เป็นตัวผกผันของสมาชิก \bar{a} ใน \mathbb{Z}_n โดยที่ $-\bar{0} = \bar{0}$ และ $-\bar{a} = \overline{n-a}$ เมื่อ $0 < a \leq n-1$

ตัวอย่างเช่น ใน \mathbb{Z}_6 ตัวผกผันของ $\bar{4}$ คือ $-\bar{4}$ ซึ่ง $-\bar{4} = \overline{6-4} = \bar{2}$ นั้นเอง ต่อไปลองนำสมาชิก \bar{a} ใน \mathbb{Z}_n มา ก่อกำเนิดกลุ่มย่อยวีจักร $\langle \bar{a} \rangle$ ของ \mathbb{Z}_n ซึ่งเราทราบแล้วว่า เราสามารถคำนวนหา $\langle \bar{a} \rangle$ ได้โดย

$$\langle \bar{a} \rangle = \{(\bar{a})^k \mid k \text{ เป็นจำนวนเต็มใดๆ}\}$$

เนื่องจากการดำเนินการที่เราใช้คือ การบวกของกลุ่มเศษตกค้าง ดังนั้น $(\bar{a})^k$ จึงหมายถึง $\bar{a} + \bar{a} + \dots + \bar{a}$ โดยมี \bar{a} อยู่ในผลบวกเป็นจำนวน k ตัว เมื่อ k เป็นจำนวนเต็มบวก และหมายถึง $-\bar{a} + \dots + -\bar{a}$ โดยมี $-\bar{a}$ อยู่ในผลบวกเป็นจำนวน $-k$ ตัว เมื่อ k เป็นจำนวนเต็มลบและ $(\bar{a})^0 = 0$

ตัวอย่างเช่น ใน $\mathbb{Z}_6 = \{\bar{0}, \bar{1}, \bar{2}, \bar{3}, \bar{4}, \bar{5}\}$

$$\begin{aligned} \langle \bar{4} \rangle &= \{ \dots, (\bar{4})^{-2}, (\bar{4})^{-1}, (\bar{4})^0, (\bar{4})^1, (\bar{4})^2, \dots \} \\ &= \{ \dots, \bar{-8}, \bar{-4}, \bar{0}, \bar{4}, \bar{8}, \dots \} \\ &= \{ \dots, \bar{4}, \bar{2}, \bar{0}, \bar{4}, \bar{2}, \dots \} \end{aligned}$$

$$\text{ดังนั้น } \langle \bar{4} \rangle = \{\bar{0}, \bar{2}, \bar{4}\}$$

ถ้าต้องการหาขนาดของสมาชิก \bar{a} ใน \mathbb{Z}_n โดยบทนิยาม ขนาดของ \bar{a} หมายถึง จำนวนเต็มบวก m ตัวที่เล็กที่สุดซึ่ง $(\bar{a})^m = \bar{0}$ แต่ในทางปฏิบัติ เราอาจหาขนาดของ \bar{a} ได้โดยอาศัยทฤษฎีบทนี้ในวิชาพีชคณิตนามธรรม ซึ่งกล่าวว่า “ขนาดของสมาชิก $\bar{a} = \text{ขนาดของกลุ่มย่อย } \langle \bar{a} \rangle$ ” ซึ่งโดยบทนิยาม ขนาดของกลุ่ม(ย่อย) $\langle \bar{a} \rangle$ หมายถึง จำนวนของสมาชิกทั้งหมดใน $\langle \bar{a} \rangle$ นั้นเอง

ตัวอย่างเช่น ใน $\mathbb{Z}_6 = \{\bar{0}, \bar{1}, \bar{2}, \bar{3}, \bar{4}, \bar{5}\}$ เนื่องจาก $\langle \bar{4} \rangle = \{\bar{0}, \bar{2}, \bar{4}\}$ ดังนั้นขนาดของ $\bar{4} = 3$

เมื่อลองพิจารณารายละเอียดในกลุ่ม \mathbb{Z}_n เพิ่มเติม เราจะพบว่า \mathbb{Z}_n เป็น กลุ่มวีจักร นั่นคือ มีสมาชิก \bar{a} ใน \mathbb{Z}_n ซึ่ง $\langle \bar{a} \rangle = \mathbb{Z}_n$ เราเรียกสมาชิก \bar{a} ดังกล่าวว่า “ตัวก่อกำเนิด” การคำนวนหาตัวก่อกำเนิด \bar{a} ของกลุ่ม \mathbb{Z}_n ทำได้โดยอาศัยทฤษฎีบทที่กล่าวว่า

“ \bar{a} เป็นตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_n ก็ต่อเมื่อ $\text{ห.ร.ม.}(a, n) = 1$ ”

ตัวอย่างเช่น ใน $\mathbb{Z}_6 = \{\bar{0}, \bar{1}, \bar{2}, \bar{3}, \bar{4}, \bar{5}\}$ จะได้ว่า ตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_6 คือ $\bar{1}$ และ $\bar{5}$

เนื่องจาก \mathbb{Z}_n เป็นกลุ่มวัฏจักร โดยทฤษฎีบททำให้เราทราบว่า “ทุกกลุ่มย่อของกลุ่มวัฏจักรเป็นกลุ่มวัฏจักร” นั้นหมายความว่า กลุ่มย่อใด ๆ ของ \mathbb{Z}_n ต้องเขียนได้ในรูป $\langle \bar{x} \rangle$ สำหรับบางสมาชิก \bar{x} ใน \mathbb{Z}_n

ยิ่งกว่านั้น เนื่องจาก \mathbb{Z}_n เป็นกลุ่มอาบีเลียน ดังนั้น “ทุกกลุ่มย่อของ \mathbb{Z}_n จึงเป็นกลุ่มย่อของอร์แมล” เมื่อเรานำกลุ่มย่อ $\langle \bar{a} \rangle$ ใน \mathbb{Z}_n (ซึ่งเป็นกลุ่มย่อของอร์แมล) มาแบ่งกัน (partition) \mathbb{Z}_n ออกเป็นส่วนๆ โดยเรียกแต่ละส่วนว่า “โคเซต” เชตของโคเซตทั้งหมดที่ได้นี้จะเป็นกลุ่มภายนอกการดำเนินการบวกซึ่งนิยามโดย

$$(\bar{x} + \langle \bar{a} \rangle) + (\bar{y} + \langle \bar{a} \rangle) = (\bar{x} + \bar{y}) + \langle \bar{a} \rangle$$

เราเรียกกลุ่มดังกล่าวว่า “กลุ่มผลหารของ \mathbb{Z}_n โดย $\langle \bar{a} \rangle$ ” เขียนแทนด้วย $\mathbb{Z}_n/\langle \bar{a} \rangle$ ขนาดของกลุ่มผลหารหรือจำนวนสมาชิกทั้งหมดในกลุ่มผลหาร เราเรียกว่า “ดวงนี” ของ $\langle \bar{a} \rangle$ ใน \mathbb{Z}_n

โดยทฤษฎีบท เนื่องจาก \mathbb{Z}_n เป็นกลุ่มวัฏจักร ดังนั้นกลุ่มผลหารของ \mathbb{Z}_n โดย $\langle \bar{a} \rangle$ จึงเป็นกลุ่มวัฏจักรด้วย โดยมี $\bar{x} + \langle \bar{a} \rangle$ เป็นตัวก่อกำเนิดเมื่อ \bar{x} เป็นตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_n

ตัวอย่างเช่น $\langle \bar{4} \rangle$ เป็นกลุ่มย่อหนึ่งของ \mathbb{Z}_6 จะเห็นว่าโคเซตทั้งหมดที่แตกต่างกันซึ่งได้จากการนำ $\langle \bar{4} \rangle$ ไปแบ่งกัน \mathbb{Z}_6 มีอยู่ 2 โคเซตคือ

$$\bar{0} + \langle \bar{4} \rangle = \{\bar{0}, \bar{2}, \bar{4}\} = \bar{2} + \langle \bar{4} \rangle = \bar{4} + \langle \bar{4} \rangle$$

$$\bar{1} + \langle \bar{4} \rangle = \{\bar{1}, \bar{3}, \bar{5}\} = \bar{3} + \langle \bar{4} \rangle = \bar{5} + \langle \bar{4} \rangle$$

ดังนั้น ดวงนีของ $\langle \bar{4} \rangle$ ใน \mathbb{Z}_6 เท่ากับ 2 และจะพบว่าตัวก่อกำเนิดของ $\mathbb{Z}_6/\langle \bar{4} \rangle$ มีเพียงตัวเดียวคือ $\bar{1} + \langle \bar{4} \rangle$ เพราะ $\bar{1}$ และ $\bar{5}$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_6 และ $\bar{1} + \langle \bar{4} \rangle = \bar{5} + \langle \bar{4} \rangle$

3. กลุ่ม (\mathbb{Z}_n, \cdot)

จากที่ได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่ม $(\mathbb{Z}_n, +)$ มาแล้ว เราพบว่า $(\mathbb{Z}_n, +)$ เป็นกลุ่มวัฏจักร ที่มี \bar{a} เป็นตัวก่อกำเนิดโดยที่ ห.ร.ม. $(a, n) = 1$ ดังนั้นเราจึงพบว่าตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_n อาจมีได้มากกว่า 1 ตัว

ยิ่งกว่านั้น หากเราพิจารณาเซต \mathbb{Z}_n ภายใต้การดำเนินการบวกและคูณของกลุ่ม เชษตอกค้าง เราจะพบว่า $(\mathbb{Z}_n, +, \cdot)$ เป็นวง และเป็นวงซึ่งมีหนึ่ง (identity หรือ unity) คือ $\bar{1}$ นั่นคือ

$$\bar{1} \cdot \bar{a} = \bar{a} = \bar{a} \cdot \bar{1} \quad \text{ทุก } \bar{a} \in \mathbb{Z}_n$$

และสมาชิก \bar{a} ของ \mathbb{Z}_n จะเป็นหน่วย (unit) ถ้า \bar{a} มีตัวผกผันภายใต้การคูณ นั่นคือ มี \bar{b} ใน \mathbb{Z}_n ซึ่ง $\bar{a} \cdot \bar{b} = \bar{1} = \bar{b} \cdot \bar{a}$ นั่นเอง

นิทฤษฎีบทนี้ในพีชคณิตนามธรรมกล่าวว่า “ \bar{a} เป็นหน่วยของ \mathbb{Z}_n ก็ต่อเมื่อ ห.ร.ม. $(a, n) = 1$ ”

ดังนั้นโดยทฤษฎีบทดังกล่าว ทำให้เราทราบว่า \bar{a} เป็นหน่วยของ \mathbb{Z}_n ก็ต่อเมื่อ \bar{a} เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม \mathbb{Z}_n

ถ้าให้ U_n แทนเซตของหน่วยทั้งหมดในวง \mathbb{Z}_n เราจะพบว่า U_n เป็นกลุ่มภายใต้ การดำเนินการคูณของกลุ่มเชษตอกค้าง และ (U_n, \cdot) เป็นกลุ่มอาบีเลียน แต่ (U_n, \cdot) ไม่ เป็นกลุ่มวัฏจักรเสมอไป โดยอาศัยความรู้เพิ่มเติมทางทฤษฎีจำนวน เราพบว่า (U_n, \cdot) จะเป็นกลุ่มวัฏจักร ก็ต่อเมื่อ $n = 2, 4, p^t$ หรือ $2p^t$ เมื่อ p เป็นจำนวนเฉพาะคี่และ t เป็นจำนวนเต็มบวก

เนื่องจาก \mathbb{Z}_n เป็นกลุ่มวัฏจักรที่มีขนาดเท่ากับ n โดยทฤษฎีบทเราจึงทราบว่า \mathbb{Z}_n มีตัวก่อกำเนิดทั้งหมด $\phi(n)$ ตัว โดยที่ $\phi(n)$ คือ Euler's phi function ซึ่งหมายถึง จำนวนของจำนวนเต็มบวกซึ่งน้อยกว่า n และเป็นจำนวนเฉพาะต่อกันกับ n ดังนั้นกลุ่ม U_n จึงมีขนาดเท่ากับ $\phi(n)$ และถ้า U_n เป็นกลุ่มวัฏจักร เราจึงทราบว่า U_n มีจำนวน ของตัวก่อกำเนิดทั้งหมดเท่ากับ $\phi(\phi(n))$

การหาตัวก่อกำเนิดของ U_n ทำได้ค่อนข้างยาก และต้องอาศัยความรู้เพิ่มเติมทาง ทฤษฎีจำนวน ซึ่งไม่อาจหาอ่านได้ในหนังสือพิชิตนามธรรมทั่วไป ทฤษฎีบท และขั้นตอนทั้งหลายที่ใช้ในการหาตัวก่อกำเนิดของ U_n ที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ ได้มาจาก โครงการทางคณิตศาสตร์เรื่อง “Exploring the Group of Units in \mathbb{Z}_n ” จัดทำในปี พ.ศ. 2540 โดยนายเจษฎา ตันทุช ผู้สนใจหาอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ห้องสมุดภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ทฤษฎีบท ให้ p เป็นจำนวนเฉพาะคู่

สำหรับ $\phi(p) = p-1 = q_1^{t_1}q_2^{t_2} \cdots q_r^{t_r}$ เมื่อ q_1, q_2, \dots, q_r เป็นจำนวนเฉพาะ และ $t_i > 1, i = 1, 2, \dots, r$ จะมี a_1, a_2, \dots, a_r ซึ่ง $\text{ord}_p a_1 = q_1^{t_1}, \text{ord}_p a_2 = q_2^{t_2}, \dots, \text{ord}_p a_r = q_r^{t_r}$ และจะได้ว่า $a = a_1 a_2 \dots a_r$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_p

หมายเหตุ $\text{ord}_p a$ หมายถึงจำนวนเต็มบวก r ที่น้อยที่สุด ซึ่ง $a^r \equiv 1 \pmod{p}$

การหาตัวก่อกำเนิดสำหรับ U_n เมื่อ $n = p^2, p^t$ และ $2p^t$ เมื่อ p เป็นจำนวนเฉพาะคี่ และ $t = 3, 4, 5, \dots$

1. ถ้า a เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม U_p จะได้ว่า $r = a$ หรือ $r = a + p$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_{p^2}

2. ถ้า r เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม U_p จะได้ว่า r เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_{p^t} ; $t = 3, 4, 5, \dots$

3. ถ้า r เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม U_p , เมื่อ $t = 1, 2, 3, \dots$ จะได้ว่า

ก. ถ้า r เป็นจำนวนคี่ แล้ว r เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม U_{2p^t}

ข. ถ้า r เป็นจำนวนคู่ แล้ว $r + p^t$ เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม U_{2p^t}
เมื่อ $t = 1, 2, 3, \dots$

ทฤษฎีบท ถ้า a เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม U_n และ a^{-1} เป็นตัวก่อกำเนิดของกลุ่ม U_n ด้วย

ตัวอย่าง การหาตัวก่อกำเนิดทั้งหมดของ U_{19}

เนื่องจากขนาดของกลุ่ม $U_{19} = \phi(19) = 18 = 2 \cdot 3^2$ ดังนั้น

หา a_1 โดยที่ $\text{ord}_{19}(a_1) = 2$ หรือ $a_1^2 \equiv 1 \pmod{19}$ จะได้ว่า $a_1 = 18$

หา a_2 โดยที่ $\text{ord}_{19}(a_2) = 3^2 = 9$ หรือ $a_2^9 \equiv 1 \pmod{19}$ จะได้ว่า $a_2 = 4, 5, 6, 9, 16$ และ 17

ดังนั้น ตัวก่อกำเนิดทั้งหมดของ U_{19} คือ

$$18 \cdot 4 = 72 \equiv 15 \pmod{19}$$

$$18 \cdot 5 = 90 \equiv 14 \pmod{19}$$

$$18 \cdot 6 = 108 \equiv 13 \pmod{19}$$

$$18 \cdot 9 = 162 \equiv 10 \pmod{19}$$

$$18 \cdot 16 = 288 \equiv 3 \pmod{19}$$

$$18 \cdot 17 = 306 \equiv 2 \pmod{19}$$

นั่นคือ $\bar{2}, \bar{3}, \bar{10}, \bar{13}, \bar{14}$ และ $\bar{15}$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_{19}

ตัวอย่าง การหาตัวก่อกำเนิดของ U_3, U_6, U_9 และ U_{18}

- 1. เนื่องจากขนาดของ $U_3 = \phi(3) = 2$ และ $\bar{2}$ เป็นสมาชิกใน U_3 ที่มีขนาดเท่ากับ 2 ดังนั้น $\bar{2}$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_3 และเนื่องจาก U_3 มีตัวก่อกำเนิดทั้งหมด $\phi(\phi(3)) = \phi(2) = 1$ ตัว ดังนั้น $\bar{2}$ จึงเป็นตัวก่อกำเนิดตัวเดียวเท่านั้นของ U_3

2. เนื่องจาก $\bar{2}$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_3 ดังนั้น $\bar{2}$ หรือ $\bar{2} + \bar{3} = \bar{5}$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ $U_3 = U_9$

เพราะว่า $\text{ord}_9(\bar{2}) = 6 = \phi(9)$ จึงได้ว่า $\bar{2}$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_9 แต่เนื่องจาก $\bar{5}$ เป็นตัวผกผันของ $\bar{2}$ ใน U_9 ดังนั้น $\bar{5}$ จึงเป็นตัวก่อกำเนิดของ U_9 ด้วย และตัวก่อกำเนิดทั้งหมดใน U_9 มีอยู่เพียง $\phi(\phi(9)) = \phi(6) = 2$ ตัวเท่านั้นคือ $\bar{2}$ และ $\bar{5}$

3. เนื่องจาก $\bar{2}$ เป็นจำนวนคู่ ดังนั้น

$$\bar{2} + \bar{3} = \bar{5} \text{ เป็นตัวก่อกำเนิดของ } U_{2,3} = U_6$$

$$\text{และ } \bar{2} + (\bar{3})^2 = \bar{11} \text{ เป็นตัวก่อกำเนิดของ } U_{2,3^2} = U_{18}$$

เนื่องจาก U_6 มีตัวก่อกำเนิดทั้งหมด $\phi(\phi(6)) = \phi(2) = 1$ ตัว

ดังนั้น $\bar{5}$ จึงเป็นตัวก่อกำเนิดตัวเดียวเท่านั้นของ U_6

และเนื่องจาก U_{18} มีตัวก่อกำเนิดทั้งหมด $\phi(\phi(18)) = \phi(6) = 2$ ตัว จึงได้ว่า $\bar{5}$ ซึ่งเป็นตัวผกผันของ $\bar{11}$ เป็นตัวก่อกำเนิดอีกด้วยหนึ่งของ U_{18}

4. กลุ่มสมมาตร (S_n, \circ)

ถ้า A เป็นเซตไม่ว่าง และ σ เป็นฟังก์ชันหนึ่งต่อหนึ่งแบบทั่วถึงจาก A ไป A เราเรียก σ ว่า “วิธีเรียงสับเปลี่ยน” (permutation) ของ A

ตามปกติ เรานิยมเขียนแทนวิธีเรียงสับเปลี่ยน 2 วิธีคือ

1. โดยการเขียนแต่ละสมาชิกในโดเมนไว้ในແກ່ແກ້ໄຂ ແລະ ເຂົ້າມາພາບ (image) ຂອງແຕ່ລະສາມາຊີກເລຳນັ້ນໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ສມນັຍກັນໃນແກ້ວທີ່ສອງ

ຕັ້ງອ່ານ່າຍ່າງເຊື່ອ ຄ້າ $A = \{1, 2, 3, 4, 5\}$ ແລະ σ ເປັນວິທີເຮັດວຽກຂອງ A ໂດຍທີ່
 $\sigma : A \rightarrow A$ ແລະ $\sigma(1) = 5, \sigma(2) = 3, \sigma(3) = 1, \sigma(4) = 2$ ແລະ $\sigma(5) = 4$ ເຮັດວຽກ
 ແກ່ນ σ ດ້ວຍສັບລັກຂະໜົນ

$$\sigma = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \\ 5 & 3 & 1 & 2 & 4 \end{pmatrix}$$

ເປັນຕົ້ນ

2. โดยการເຂົ້າມາພາບໃນກູບວັງຈັກ (cycle) ເປັນ $(i_1 i_2 \dots i_r)$ ເນື້ອແຕ່ລະ i_j ເປັນ
 ສາມາຊີກໃນໂດມັນທີ່ຕ່າງກັນ ໃນສັງຄຣນົວງັງຈັກ ພາບຂອງແຕ່ລະສາມາຊີກໃນໂດມັນຈະຖຸກ
 ເຂົ້າມາພາບໃນກູບວັງຈັກຕ້ວນັ້ນ ຍັກເວັ້ນພາບຂອງສາມາຊີກຕົວສຸດທ້າຍໃນວັງຈັກຈະ
 ປະກາງວັງເປັນສາມາຊີກຕົວແກ່ໃນວັງຈັກ ແຕ່ຄ້າສາມາຊີກຕົວໄດ້ໃນໂດມັນໄໝໄດ້ຖຸກເຂົ້າມາພາບໃນ
 ວັງຈັກ ມາຍຄວາມວ່າສາມາຊີກຕົວນັ້ນຖຸກສັງໄປຢັງຕົວມັນເອງ

ຕັ້ງອ່ານ່າຍ່າງເຊື່ອ ຄ້າ $A = \{1, 2, 3, 4, 5\}$ ແລະ σ, τ ເປັນວິທີເຮັດວຽກຂອງ A ໂດຍທີ່

$$\sigma = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \\ 5 & 3 & 1 & 2 & 4 \end{pmatrix} \text{ และ } \tau = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \\ 5 & 2 & 3 & 1 & 4 \end{pmatrix}$$

ດັ່ງນັ້ນ σ ແລະ τ ອາຈານອຸ່ນອູ່ໃນກູບວັງຈັກໄດ້ເປັນ

$$\sigma = (15423) \quad \text{และ} \quad \tau = (154)$$

ຕາມຄຳດັບ ເປັນຕົ້ນ

ດ້າໃໝ່ S_A ແກ່ນເຫດຂອງວິທີເຮັດວຽກຂອງ A ທັ້ງໝົດ ເຮັດວຽກ S_A ເປັນ
 ກຸ່ມພາບໃຫ້ການປະກອບ ແລະ ຄ້າ A ເປັນເຫດຈຳກັດທີ່ມີສາມາຊີກທັ້ງໝົດ n ຕົວ ເຮັດວຽກ
 ແກ່ນ S_A ດ້ວຍ S_n ແລະ ເຮັດວຽກ (S_n, \circ) ວ່າ “ກຸ່ມສາມາດ” (symmetric group) ບນອັກຫຼາ n
 ຕົວ

โดยทฤษฎีบท เราจะทราบว่า “ถ้า $\sigma \in S_n$ และ $\sigma \neq (1)$ หรือ พังก์ชันเอกลักษณ์ (identity mapping) และ σ สามารถเขียนแสดงได้ในรูปผลคูณ (หรือผลประกอบ) ของวัฏจักรต่างสมาชิก (disjoint) ทั้งหลาย”

ตัวอย่างเช่น ให้ $A = \{1, 2, 3, 4, 5\}$ นั่นคือใน S_5 ถ้า $\sigma = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \\ 2 & 3 & 1 & 5 & 4 \end{pmatrix}$ เราสามารถเขียนแสดง σ ในรูปผลคูณของวัฏจักรต่างสมาชิกได้เป็น

$$\sigma = (123)(45) \quad \text{เป็นต้น}$$

ความหมายของวัฏจักร หมายถึง จำนวนของสมาชิก (ในโดเมน) ที่ปรากฏอยู่ในวัฏจักร เราเรียกวัฏจักรซึ่งมีความยาว 2 ว่า “คู่สลับ” (transposition)

โดยทฤษฎีบท เราจะทราบว่า “ถ้า $\sigma \in S_n$ เมื่อ $n \geq 2$ จะได้ว่า σ เขียนอยู่ในรูปผลคูณของ คู่สลับทั้งหลายได้”

ตัวอย่างเช่น ใน S_5 เราสามารถเขียน $\sigma = (123)(45)$ ในรูปผลคูณของคู่สลับทั้งหลาย ได้เป็น

$$\sigma = (13)(12)(45)$$

เพราะโดยปกติ $(a_1 a_2 \dots a_n) = (a_1 a_n) (a_1 a_{n-1}) \dots (a_1 a_2)$

หมายเหตุ ในที่นี้ผลคูณของวิธีเรียงสับเปลี่ยนจะดำเนินการจากขวาไปซ้าย

เราจะเห็นได้ว่าคู่สลับในผลคูณเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องต่างสมาชิกกัน และจำนวนของคู่สลับในผลคูณก็อาจไม่เท่ากัน แต่จำนวนของคู่สลับในผลคูณนั้นต้องเป็นจำนวนคู่ หรือจำนวนคี่เหมือนกัน ตัวอย่างเช่น

$$\begin{aligned} (123)(45) &= (13)(12)(45) \\ &= (13)(12)(34)(34)(45) \\ &= (54)(13)(54)(12)(34)(34)(45) \end{aligned}$$

เป็นต้น

เราเรียกวิธีเรียงสับเปลี่ยน σ ใน S_n ว่า “วิธีเรียงสับเปลี่ยนคู่” (even permutation) ถ้า σ ในรูปผลคูณของคู่สลับ มีจำนวนของคู่สลับในผลคูณเป็นจำนวนคู่ และเรียก ว่า “วิธีเรียงสับเปลี่ยนคี่” (odd permutation) ถ้า σ ในรูปผลคูณของคู่สลับ มีจำนวนของคู่สลับในผลคูณเป็นจำนวนคี่

ตัวอย่างเช่น ใน S_5 , $\sigma = (123)(45)$ เป็นวิธีเรียงสับเปลี่ยนคู่ ในขณะที่ $\tau = (12345)$ เป็นวิธีเรียงสับเปลี่ยนคู่ เพราะ

$$(12345) = (15)(14)(13)(12)$$

ถ้า σ เป็นวิธีเรียงสับเปลี่ยนคู่ ใน S_n เมื่อ $n \geq 3$ โดยทฤษฎีบท เรายกพ่าว่าเราจะสามารถเขียนแสดง σ ในรูปผลคูณของวัฏจักรที่มีความยาว 3 ได้ โดยอาศัยคูณสมบัติของผลคูณของคู่สับ 2 ตัว ดังต่อไปนี้

$$(ab)(ab) = (1) = (123)(132)$$

$$(ab)(ac) = (acb)$$

$$(ab)(cd) = (acb)(acd)$$

ตัวอย่างเช่น เนื่องจาก (12345) เป็นวิธีเรียงสับเปลี่ยนคู่ ดังนั้น เราเขียนแสดง (12345) ในรูปผลคูณของวัฏจักรที่มีความยาว 3 ได้เป็น

$$(12345) = (15)(14)(13)(12)$$

= $(145)(123)$ เป็นต้น

ถ้า σ เป็นวิธีเรียงสับเปลี่ยนซึ่งเขียนอยู่ในรูปวัฏจักรที่มีความยาว r จะได้ว่า ขนาดของ σ เท่ากับ r และถ้า σ เป็นวิธีเรียงสับเปลี่ยนที่ไม่อาจเขียนแสดงในรูปวัฏจักร เพียงวัฏจักรเดียวได้ นั่นคือ σ ต้องถูกเขียนแสดงในรูปผลคูณของวัฏจักรต่างๆ มากซึ่ง เช่น $\sigma = (i_1 i_2 \dots i_r)(j_1 j_2 \dots j_s)$ จะได้ว่าขนาดของ σ เท่ากับ ค.ร.น. (r, s)

ตัวอย่างเช่น ขนาดของ $(12345) = 5$ และขนาดของ $(123)(45) = 6$ เป็นต้น

ในการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่ม เรายกพ่าว่าทฤษฎีบทเบย์เลย์มีความสำคัญมาก เพราะ ทฤษฎีบทนี้อาจถือได้ว่าเป็นตัวอย่างหนึ่งของสิ่งที่เราเรียกว่า “ทฤษฎีบทตัวแทน” (representation theorem) ซึ่งเนื้อความของทฤษฎีบทคือ “กลุ่ม G ใด ๆ ถอดแบบกัน กับกลุ่มย่อยของ S_G เช่น” ดังนั้นทฤษฎีบทนี้จึงช่วยให้เราสามารถ “แทน” กลุ่มใดๆ ที่ เรายอมรู้ด้วยกลุ่มย่อยของกลุ่มสมมาตรบนกลุ่มนั้น ซึ่งทำให้ความเป็น “นามธรรม” หัก หลาຍเปลี่ยนแปลงเป็น “รูปธรรม” ได้

ตัวอย่าง จงหากลุ่มย่อยของ S_4 ที่ถอดแบบกับ Klein 4 – group ดังตารางข้างล่างนี้

\circ	e	a	b	c
e	e	a	b	c
a	a	e	c	b
b	b	c	e	a
c	c	b	a	e

วิธีทำ ให้ $a_1 = e, a_2 = a, a_3 = b$ และ $a_4 = c$

ดังนั้น กลุ่มย่อยของ S_4 ที่ถอดแบบกันกับ Klein 4 – group จะประกอบด้วย สมาชิก 4 ตัวคือ $\varphi_e, \varphi_a, \varphi_b$ และ φ_c โดยที่สมาชิกแต่ละตัวหาได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\varphi_e = \varphi_{a_1} &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_1a_1 & a_1a_2 & a_1a_3 & a_1a_4 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 1 & 2 & 3 & 4 \end{pmatrix} \quad \text{โดยลบ } a \text{ ออกเหลือไว้แต่}\end{aligned}$$

ตรวจสอบ

$$= (1)$$

$$\begin{aligned}\varphi_a = \varphi_{a_2} &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_2a_1 & a_2a_2 & a_2a_3 & a_2a_4 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_2 & a_1 & a_4 & a_3 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 2 & 1 & 4 & 3 \end{pmatrix}\end{aligned}$$

$$= (12)(34)$$

$$\begin{aligned}\varphi_b = \varphi_{a_3} &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_3a_1 & a_3a_2 & a_3a_3 & a_3a_4 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_3 & a_4 & a_1 & a_2 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 3 & 4 & 1 & 2 \end{pmatrix} = (13)(24)\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\varphi_c = \varphi_{a_4} &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_4a_1 & a_4a_2 & a_4a_3 & a_4a_4 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} a_1 & a_2 & a_3 & a_4 \\ a_4 & a_3 & a_2 & a_1 \end{pmatrix}\end{aligned}$$

$$= \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 4 & 3 & 2 & 1 \end{pmatrix} = (14)(23)$$

นั่นคือ Klein 4 – group ถอดแบบกันกับกลุ่ม $\{(1), (12)(34), (13)(24), (14)(23)\}$ ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยของ S_4

5. ผลคูณตรงของกลุ่มสองกลุ่ม

ถ้า G และ H เป็นกลุ่ม เราจะได้ว่า $G \times H$ ซึ่งเป็นผลคูณคาร์ทีเซียนของ G และ H เป็นกลุ่มภายใต้การดำเนินการทวิภาคโดย

$$(g, h) * (g', h') = (gg', hh')$$

สำหรับทุก ๆ $g, g' \in G$ และ $h, h' \in H$

จะสังเกตเห็นว่าในการนิยาม $*$ นั้น เราใช้การดำเนินการทวิภาคทั้งหมดสามแบบด้วยกัน คือ นอกจากการดำเนินการ $*$ แล้ว ในการสร้าง gg' เราใช้การดำเนินการของ G แต่สำหรับ hh' เราใช้การดำเนินการของ H

เราเรียกกลุ่ม $G \times H$ นี้ว่า “ผลคูณตรง” (direct product) ของกลุ่ม G และ H โดยมี (e_G, e_H) เป็นเอกลักษณ์ของ $G \times H$ เมื่อ e_G และ e_H เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม G และ H ตามลำดับ ส่วนตัวผกผันของ (g, h) ก็คือ (g^{-1}, h^{-1}) เมื่อ g^{-1} และ h^{-1} เป็นตัวผกผันของ g และ h ตามลำดับ

ถ้าทั้ง G และ H เป็นกลุ่มจำกัด จะได้ว่า $G \times H$ เป็นกลุ่มจำกัดด้วย โดยที่ขนาดของกลุ่ม $G \times H = (\text{ขนาดของกลุ่ม } G) \times (\text{ขนาดของกลุ่ม } H)$
ตัวอย่างเช่น ถ้า $G = \mathbb{Z}_5$ และ $H = \mathbb{Z}_3$ เราจะได้ว่า $\mathbb{Z}_5 \times \mathbb{Z}_3$ เป็นกลุ่มจำกัดที่มีขนาดเท่ากับ 15 และมี $(\bar{0}, \bar{0})$ เป็นเอกลักษณ์

เมื่อลองพิจารณาสมาชิก $(\bar{2}, \bar{2})$ ใน $\mathbb{Z}_5 \times \mathbb{Z}_3$ พบร่วม

ตัวผกผันของ $(\bar{2}, \bar{2})$ คือ $(\bar{3}, \bar{1})$

ขนาดของ $(\bar{2}, \bar{2})$ เท่ากับ 15 ดังนั้น จึงได้ว่า $(\bar{2}, \bar{2})$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ $\mathbb{Z}_5 \times \mathbb{Z}_3$

เราพบว่าโดยปกติ ถึงแม้ว่าทั้ง \mathbb{Z}_m และ \mathbb{Z}_n จะเป็นกลุ่มวภูจักร กลุ่ม $\mathbb{Z}_m \times \mathbb{Z}_n$ ก็ไม่เป็นกลุ่มวภูจักรเสมอไป แต่ $\mathbb{Z}_m \times \mathbb{Z}_n$ จะเป็นกลุ่มวภูจักรเมื่อ ห.ร.ม. $(m, n) = 1$

ถ้า $G = \mathbb{Z}_4$ และ $H = U_3 = \{\bar{1}, \bar{2}\}$ ดังนั้นเราจะได้ $\mathbb{Z}_4 \times U_3$ เป็นกลุ่มจำกัดที่มีขนาดเท่ากับ 8 และมี $(\bar{0}, \bar{1})$ เป็นเอกลักษณ์

เมื่อลองพิจารณาสมาชิก $(\bar{1}, \bar{2})$ ใน $\mathbb{Z}_4 \times U_3$ พบร่วม

ตัวผกผันของ $(\bar{1}, \bar{2})$ คือ $(\bar{3}, \bar{2})$

ขนาดของ $(\bar{1}, \bar{2})$ เท่ากับ 4 ดังนั้น $(\bar{1}, \bar{2})$ ไม่เป็นตัวก่อกำเนิดของ $\mathbb{Z}_4 \times U_3$ ถึงแม้ว่า $\bar{1}$ จะเป็นตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_4 และ $\bar{2}$ เป็นตัวก่อกำเนิดของ U_3 ก็ตาม

ในโปรแกรมช่วยสอนนี้ เราจะให้ความสนใจผลคูณตรงของกลุ่ม Z_m และ Z_n หรือ Z_m และ U_n หรือ U_m และ U_n เป็นต้น

แบบทดสอบความรู้^{*}

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม Z

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม Z ประกอบด้วยคำถาน 6 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับการ
หาค่าห.ร.ม., การเขียนห.ร.ม.ให้อยู่ในรูปการรวมเรียงเส้น, การหาค.ร.น., การหาค่าห.ร.ม.
ของชุดของ Z ซึ่งก่อทำโดยสมาชิก 1 ตัว, 2 ตัว และ 3 ตัว
หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จผู้ใช้สามารถที่จะเลือก พิมพ์ผลการทำแบบทดสอบ
ออกทางเครื่องพิมพ์ หรือ บันทึกผลการทำแบบทดสอบลงบนแฟ้มข้อมูล เพื่อที่
จะสามารถนำมาพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ภายหลัง

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม \mathbb{Z}_n

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม \mathbb{Z}_n ประกอบด้วยคำถาม 9 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับการหาสมาชิก, ตัวผกผัน, ตัวก่อกำเนิด, ขนาด และ กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดยสมาชิก 1 ตัว รวมทั้งการหาโคลเซต, สมาชิกในโคลเซต, ดาวน์นี และ ตัวก่อกำเนิดของกลุ่มผลหารของกลุ่ม \mathbb{Z}_n .

กลุ่ม \mathbb{Z}_n ที่ใช้ในแบบทดสอบจะถูกเลือกโดยการสุ่มระหว่างกลุ่ม \mathbb{Z}_3 , จนถึง \mathbb{Z}_{50}

หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จผู้ใช้สามารถที่จะเลือก พิมพ์ผลการทำแบบทดสอบออกทางเครื่องพิมพ์ หรือ บันทึกผลการทำแบบทดสอบลงบนแฟ้มข้อมูล เพื่อที่จะสามารถนำมาพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ภายหลัง

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม U_n

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม U_n ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับการหาสมาชิก, ตัวผกผัน, ตัวก่อกำเนิด, ขนาด และ กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดยสมาชิก 1 ตัว

กลุ่ม U_n ที่ใช้ในแบบทดสอบจะถูกเลือกโดยการสุ่มระหว่างกลุ่ม U_3 จนถึง U_{50} หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จผู้ให้สามารถที่จะเลือก พิมพ์ผลการทำแบบทดสอบ ออกทางเครื่องพิมพ์ หรือ บันทึกผลการทำแบบทดสอบลงบนแฟ้มข้อมูล เพื่อที่ จะสามารถนำมาพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ภายหลัง

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม S_n

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่ม S_n ประกอบด้วยคำถ้า 17 ข้อ (16 ข้อสำหรับกรณี $n = 2$ หรือ 3) ซึ่งเกี่ยวกับการเขียนวิธีเรียงสับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปวgrammar, การหาผลคูณทั้งในรูปวิธีเรียงสับเปลี่ยนและวgrammar, การเขียนวgrammarให้อยู่ในรูปของผลคูณของคู่สลับ, การเขียนวgrammarให้อยู่ในรูปผลคูณของวgrammarที่มีความยาว 3, การหากลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดยวgrammarเดียวและผลคูณของวgrammarเดียว, การหาขนาดของวิธีเรียงสับเปลี่ยนและวgrammarรวมทั้งเมื่อกำหนดตารางเครย์เลย์มาให้จะต้องหากลุ่มย่อยของ S_n ที่สมสันฐานกับกลุ่มซึ่งมีการดำเนินการสอดคล้องตามตารางเครย์เลย์ที่กำหนดให้ และโดยทฤษฎีบทของเครย์เลย์จะต้องหาค่าของ n ที่กลุ่มย่อยของ S_n สมสันฐานกับกลุ่มต่อไปนี้ตามลำดับ Z_m , U_p และ D_q .

กลุ่ม S_n ที่ใช้ในแบบทดสอบจะถูกเลือกโดยการสุ่มระหว่างกลุ่ม S_2 จนถึง S_9 , หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จผู้ใช้สามารถที่จะเลือก พิมพ์ผลการทำแบบทดสอบออกทางเครื่องพิมพ์ หรือ บันทึกผลการทำแบบทดสอบลงบนแผ่นข้อมูล เพื่อที่จะสามารถนำมาพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ภายหลัง

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่มผลคูณตรง

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกลุ่มผลคูณตรง ประกอบด้วยคำาน 24 ข้อ ซึ่ง
เกี่ยวกับการหาสมาชิก, ตัวผกผัน, ตัวก่อกำเนิด, ขนาด, กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย
สมาชิก 1 ตัว คือ $\langle(a,b)\rangle$ และ กลุ่มย่อย $\langle a\rangle x\langle b\rangle$ ของกลุ่มผลคูณตรง $Z_m \times Z_n$,
 $Z_m \times U_n$, $U_m \times Z_n$ และ $U_m \times U_n$

กลุ่ม Z_n และ U_n ที่ใช้ในแบบทดสอบจะถูกเลือกโดยการสุ่มระหว่างกลุ่ม Z_2
จนถึง Z_{21} และ U_2 จนถึง U_{21} ตามลำดับ
หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จผู้ใช้สามารถที่จะเลือก พิมพ์ผลการทำแบบทดสอบ
ออกทางเครื่องพิมพ์ หรือ บันทึกผลการทำแบบทดสอบลงบนแฟ้มข้อมูล เพื่อที่
จะสามารถนำมาพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ภายหลัง

โปรแกรมช่วยคำนวณ

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่ม ($\mathbb{Z}, +$)

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่ม \mathbb{Z} อนุญาตให้ผู้ใช้ใส่ค่าต่างๆ เพื่อที่โปรแกรมจะช่วยคำนวณสิ่งต่อไปนี้ได้

ห.ร.ม. และเขียนห.ร.ม. ให้อยู่ในรูปการรวมเชิงเส้น ให้ผู้ใช้ใส่จำนวนเต็ม 2 ค่า คือ a และ b ที่มีค่ามากกว่า 0

ค.ร.น. ให้ผู้ใช้ใส่จำนวนเต็ม 2 ค่า คือ a และ b ที่มีค่ามากกว่า 0

กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย a หรือ $\langle a \rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็มใดๆ 1 จำนวน

กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย a และ b หรือ $\langle a,b \rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็มใดๆ

2 จำนวน

กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย a, b และ c หรือ $\langle a,b,c \rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็มใดๆ

3 จำนวน

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่ม (\mathbb{Z}_n , +)

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่ม \mathbb{Z}_n อนุญาตให้ผู้ใช้ใส่ค่าต่างๆ เพื่อที่โปรแกรมจะช่วยคำนวณสิ่งต่อไปนี้ได้

สมาชิกใน \mathbb{Z}_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200

ตัวผกผันของ a ใน \mathbb{Z}_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200 และจำนวนเต็ม a ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง $n-1$

ตัวก่อกำเนิดของ \mathbb{Z}_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200

ขนาดของ a ใน \mathbb{Z}_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200 และจำนวนเต็ม a ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง $n-1$

กลุ่มย่อของ \mathbb{Z}_n ซึ่งก่อกำเนิดโดย a ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200 และจำนวนเต็ม a ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง $n-1$

โคลเซต บรรชนี และตัวก่อกำเนิด ซึ่งกำหนดโดยกลุ่มย่อ $\langle a \rangle$ ของ \mathbb{Z}_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200 และจำนวนเต็ม a ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง $n-1$

โปรแกรมช่วยคำนวนเกี่ยวกับกลุ่ม (U_n, \cdot)

โปรแกรมช่วยคำนวนเกี่ยวกับกลุ่ม U_n อนุญาตให้ผู้ใช้ใส่ค่าต่างๆ เพื่อที่โปรแกรมจะช่วยคำนวนสิ่งต่อไปนี้ได้

สามารถใน U_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200

ตัวผกผันของ a ใน U_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200 และจำนวนเต็ม a โดยที่ ห.ร.ม.ของ a และ n มีค่าเป็น 1 ($\gcd(a, n) = 1$)

ตัวก่อกำเนิดของ U_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200

ขนาดของ a ใน U_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200 และจำนวนเต็ม a โดยที่ ห.ร.ม.ของ a และ n มีค่าเป็น 1 ($\gcd(a, n) = 1$)

กลุ่มย่อยใน U_n ซึ่งก่อกำเนิดโดย a ให้ผู้ใช้ใส่ค่าจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 200 และจำนวนเต็ม a โดยที่ ห.ร.ม.ของ a และ n มีค่าเป็น 1 ($\gcd(a, n) = 1$)

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่ม (S_n , °)

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่ม S_n อนุญาตให้ผู้ใช้ใส่ค่าต่างๆ เพื่อที่โปรแกรมจะช่วยคำนวณสิ่งต่อไปนี้ได้

สามารถใน S_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 5 เจียนวัฏจักรให้อ繇ในรูปวิธีเรียงสับเปลี่ยน หรือ เจียนวิธีเรียงสับเปลี่ยนให้อ繇ในรูปวัฏจักร ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 9

หาผลคูณของวัฏจักรหรือวิธีเรียงสับเปลี่ยน ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 9

หากลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดยวัฏจักรใน S_n ให้ผู้ใช้ใส่ค่าจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 9 และวัฏจักรซึ่งเป็นสมาชิกใน S_n นั้น

หาขนาดของวัฏจักรหรือวิธีเรียงสับเปลี่ยน ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 9

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่มผลคูณตรงของกลุ่มสองกลุ่ม

โปรแกรมช่วยคำนวณเกี่ยวกับกลุ่ม ผลคูณตรงของกลุ่มสองกลุ่ม ซึ่งในที่นี้จะ

มี 4 กลุ่มได้แก่

1. กลุ่ม $Z_m \times Z_n$

2. กลุ่ม $Z_m \times U_n$

3. กลุ่ม $U_m \times Z_n$

4. กลุ่ม $U_m \times U_n$

โปรแกรมช่วยคำนวณจะอนุญาตให้ผู้ใช้ใส่ค่าต่างๆ เพื่อที่โปรแกรมจะช่วย
คำนวณสิ่งต่อไปนี้ได้

กลุ่ม $Z_m \times Z_n$

สมाचิก ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 10
 ตัวผกผัน ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 100 และคู่
 อันดับซึ่งเป็นสมाचิกของ $Z_m \times Z_n$
 ตัวก่อกำเนิด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 10
 ขนาด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 100 และคู่อันดับซึ่ง
 เป็นสมाचิกของ $Z_m \times Z_n$

กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย (a, b) หรือ $\langle(a, b)\rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m
 และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมाचิกของ $Z_m \times Z_n$

กลุ่ม $\langle a \rangle \times \langle b \rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20 โดยที่
 จำนวนเต็ม a มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง $m-1$ และจำนวนเต็ม b มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง $n-1$

$Z_m \times U_n$

สมाचิก ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 10 และจำนวนเต็ม n ที่มี
 ค่าตั้งแต่ 2 ถึง 13

ตัวผกผัน ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 100 และจำนวนเต็ม n
 ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 100 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมाचิกของ $Z_m \times U_n$

ตัวก่อกำเนิด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 10 และ n ที่มีค่าตั้ง
 แต่ 2 ถึง 13

ขนาด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 100 และจำนวนเต็ม n ที่มี
 ค่าตั้งแต่ 2 ถึง 100 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมाचิกของ $Z_m \times U_n$

กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย (a, b) หรือ $\langle(a, b)\rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มี
 ค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20 และจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 23 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมाचิก
 ของ $Z_m \times U_n$

เซต $\langle a \rangle \times \langle b \rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20 และจำนวน
 เต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 23 โดยที่จำนวนเต็ม a มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง $m-1$ และจำนวนเต็ม
 b เป็นจำนวนที่ห.ร.ม.ของ b และ n มีค่าเป็น 1 ($\gcd(b, n) = 1$)

$U_m \times Z_n$

สมາชิก ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 13 และจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20

ตัวผกผัน ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 100 และจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 100 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมາชิกของ $U_m \times Z_n$

ตัวก่อกำเนิด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 13 และจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 10

ขนาด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 100 และจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 100 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมາชิกของ $U_m \times Z_n$

กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย (a, b) หรือ $\langle(a, b)\rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 23 และจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมາชิกของ $U_m \times Z_n$

กลุ่ม $\langle a \rangle \times \langle b \rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 23 และจำนวนเต็ม n ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 20 โดยที่จำนวนเต็ม a เป็นจำนวนที่ห.ร.ม.ของ a และ m มีค่าเป็น 1 ($\gcd(a, m) = 1$) และจำนวนเต็ม b มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง $n - 1$

$U_m \times U_n$

สมາชิก ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 13

ตัวผกผัน ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 100 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมາชิกของ $U_m \times U_n$

ตัวก่อกำเนิด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 13

ขนาด ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 100 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมາชิกของ $U_m \times U_n$

กลุ่มย่อยซึ่งก่อกำเนิดโดย (a, b) หรือ $\langle(a, b)\rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าของจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 23 และคู่อันดับซึ่งเป็นสมາชิกของ $U_m \times U_n$

เซต $\langle a \rangle \times \langle b \rangle$ ให้ผู้ใช้ใส่ค่าจำนวนเต็ม m และ n ที่มีค่าตั้งแต่ 2 ถึง 23 โดยที่จำนวนเต็ม a เป็นจำนวนที่ห.ร.ม.ของ a และ m มีค่าเป็น 1 ($\gcd(a, m) = 1$) และจำนวนเต็ม b เป็นจำนวนที่ห.ร.ม.ของ b และ n มีค่าเป็น 1 ($\gcd(b, n) = 1$)